

Credința și fapta

Foaie duminicală a parohiei "Toma Cozma"

Duminica Tuturor Sfinților

Evangelhia Duminicii

întâi după Rusalii

Matei 10, 32-33; 37-38; 19, 27-30

Urmarea lui Hristos

Zis-a Domnul către ucenicii Săi: Oricine va mărturisi pentru Mine înaintea oamenilor, mărturisi-voi și Eu pentru el înaintea Tatălui Meu, Care este în Ceruri. Iar de cel care se va lepăda de Mine înaintea oamenilor, și Eu Mă voi lepăda de el înaintea Tatălui Meu, Care este în Ceruri. Cel ce iubește pe tată ori pe mamă mai mult decât pe Mine nu este vrednic de Mine; cel ce iubește pe fiu ori pe fiică mai mult decât pe Mine nu este vrednic de Mine; și cel ce nu-și ia crucea și nu-Mi urmează Mie, nu este vrednic de Mine. Atunci Petru, răspunzând, I-a zis: Iată, noi am lăsat toate și Ți-am urmat Ție. Cu noi, oare, ce va fi? Iar Iisus le-a zis: Adevărat zic vouă că voi, cei ce Mi-ați urmat Mie, la înnoirea lumii, când Fiul Omului va ședea pe tronul slavei Sale, veți ședea și voi pe douăsprezece tronuri, judecând cele douăsprezece seminții ale lui Israel. Și oricine a lăsat case, sau frați, sau surori, sau tată, sau mamă, sau femeie, sau copii, sau țarini, pentru numele Meu, înmulțit va lua înapoi și viață veșnică va moșteni. Și mulți dintâi vor fi pe urmă și cei de pe urmă vor fi întâi.

24 iunie: *Nașterea Sfântului Prooroc Ioan Botezătorul*

Din toate necazurile slobozești pe toți, care cu dragoste și bucurie săvârșesc pomenirea ta cea purtătoare de lumină, Sfinte Ioane Proorocule și Botezătorule; căci, ca o făclie purtătoare de strălucire, luminezi pe cei ce laudă pe Dumnezeu cu cântarea: Aliluia!

Proorocule, vrând să mântuiască Domnul pe pământenii din înșelăciune, ai ieșit din pustie ca un Înaintemergător al Domnului și ai înmulțit pe pământ darul din destul, Sfinte, și toate le-ai luminat cu dumnezeiască cunoștință; pentru aceea cântăm lui Dumnezeu

așa: Aliluia!

Din Acatistul Sfântului Ioan Botezătorul

Fiți sfinți, că Eu, Domnul, sunt sfânt" (Levitic 11,45)

Bine au rânduit Sfinții Părinți ai Bisericii ca cea dintâi Duminică de după pogorârea Sfântului Duh să fie Duminica dedicată Tuturor Sfinților, ale căror mijlociri prin rugăciune sunt invocate de fiecare dată atunci când se oficiază Sfânta Liturghie, dar și celelalte slujbe bisericești. Biserica îi are orânduți în mai multe cete și îi pomenește deopotrivă și pe sfinți, și pe sfinte, făcători de bine și tămăduitori, doctori fără de arginți, ceata celor care ne oferă modelul dedicării umane în fața celui aflat în suferință; pomenește și pe mucenici, și pe mucenițe, care au murit mărturisindu-și credința în Hristos; pomenește și pe cuvioși și pe cuvioase, care în sihăstria și în stare de rugăciune s-au dedicat total lui Dumnezeu. Evident că numărul lor este mult mai mare decât cel pe care memoria Bisericii îi amintește în sinaxare sau în calendar. Sunt și sfinți pe care oamenii nu i-au cunoscut, care au trăit în taină legătura lor cu Dumnezeu.

Așadar, Duminica Tuturor Sfinților e orânduită nu doar pentru a-i cinsti, ci are în vedere mai cu seamă de a ne încredința pe noi despre opera de mântuire a Duhului Sfânt în om. Fiecare zi a anului bisericesc este dedicată unui sfânt sau mai multor sfinți pentru a ne oferi un model despre felul cum omul a reușit să pună în valoare lucrarea Duhului Sfânt în viața sa. Aceasta este lecția pe care o primim citind cărțile cu Viețile Sfinților. Prezența Duhului Sfânt ne înobilează existența pământească transformând-o în Împărăția lui Dumnezeu, adică ne restabilește în adamica postură a Fiului lui Dumnezeu cel iubit și ne readuce în starea de rai, de înțelegere a Revelației. Despre asta ne încredințăm Duminică Tuturor Sfinților. Însuși Mântuitorul a spus ucenicilor Săi la Cina cea de Taină: "Încă multe am a vă mai spune, dar acum nu puteți să le purtați. Iar când va veni Acela, Duhul Adevărului vă va călăuzi la tot adevărul; căci nu va vorbi de la Sine, ci câte va auzi va vorbi și cele viitoare vă va vesti." (Ioan 16, 12-13)

Sfințenia rămâne, prin urmare, un deziderat pe tot parcursul vieții pământești. Chiar dacă la unii dintre sfinți, încă din timpul vieții, s-au arătat semnele vădite ale sfințeniei prin mulțimea de minuni pe care le săvârșeau, încă fiind între oameni, totuși Biserica declară sfinții după ce ei s-au săvârșit din viața aceasta. Și întâi de toate cântărește modelul vieții lor și felul cum l-au mărturisit pe Hristos prin ceea ce au făcut.

Evangelhia acestei duminici consemnează niște sentințe oarecum paradoxale pe care le rostește Mântuitorul Iisus Hristos, mai greu de acceptat pentru conștiința omului modern: "Oricine va mărturisi pentru Mine înaintea oamenilor, mărturisi-voi și Eu pentru el înaintea Tatălui Meu, Care este în ceruri." (Matei 10, 32) Așadar o condiție a sfințeniei este mărturisirea lui Dumnezeu. Nu doar prin cuvânt, ci mărturisirea prin

întreaga viață, deoarece spune Mântuitorul: "Așa să lumineze lumina voastră înaintea oamenilor, așa încât să vadă faptele voastre cele bune și să slăvească pe Tatăl vostru Cel din Ceruri" (Matei 5, 16).

Cea de-a doua condiție pentru sfințenie este felul cum transpunem în fapte mărturisirea. Dumnezeu ne cere să fim lucrători, El Însuși Se mărturisește lucrător căci zice: "Tatăl meu până acum lucrează; și Eu lucrez." (Ioan 5, 17) Sfințenia o stare în care extinzi în mod constant rugăciunea prin lucrarea faptelor bune.

"Ce înseamnă sfințenia?" a fost întrebat un Sfânt Părinte. "Este o mare de smerenie." Sfințenia se dobândește în stare de smerenie, aceasta fiind temelia pe care se clădește dinamismul vieții duhovnicești, pentru că reanimează dorul după Dumnezeu. Lipsa de smerenie generează autosuficiență și mândrie, iar pentru a dobândi sfințenie e nevoie ca permanent să gândești că încă mai ai multe de îndreptat în propria viață.

Sfințenia presupune și o anumită familiaritate: atunci când rostești rugăciunea trebuie să ai sentimentul că Dumnezeu este Tatăl tău, și că în fiecare moment al vieții tale te afli înaintea Lui și tot ce faci se vede, se știe, se cunoaște. Iar Hristos Domnul îi numește „prieteni” pe cei care împlinesc poruncile lui Dumnezeu (Ioan 15,14). Printr-o astfel de prietenie, de comuniune cu Dumnezeu, harul se revarsă prin Duhul Sfânt în viața noastră.

Starea de sfințenie este o stare dinamică. Sfinții sunt foarte dinamici. Nu va dați seama câtă agitație se face între sfinții lui Dumnezeu, între sfinții noștri ocrotitori atunci când greșim; mare suferință au sfinții atunci când îi dezamăgim. Așa spune Mântuitorul: "în cer va fi mai multă bucurie pentru un păcătos care se pocăiește." (Luca 15, 7) Atunci când faci un bine, aduci o mare bucurie și celor din ceruri.

Mai există un fel de sfințenie asupra căreia s-ar cădea să reflectăm și noi puțin mai mult. E vorba de secvențele din viață în care efectiv trăim sfințenia: momentele de pocăință, momentele de simțire sufletească, momentele de sensibilitate față de suferința umană, momentele de iubire și înțelegere față de toți, chiar și față de cei care ne denigreză și ne jignesc. Cu cât înmulțim momentele de sfințenie, de trăire a prezenței lui Dumnezeu în viața noastră, cu atât se îmbunătățește calitatea noastră de locuitori ai Împărăției lui Dumnezeu, încă din timpul vieții pământești.

Sfințenia inspiră sfințenie. Avem mare nevoie de cultul sfinților, mai ales într-o vreme în care fel și fel de orientări moderne și seculare încearcă să deturneze atenția dinspre calitățile și virtuțile adevărate. Cinstind pe sfinți ne înscriem, de fapt, în familia lui Dumnezeu. Starea de sfințenie rămâne crezul vieții creștinului. Cinstirea sfinților și căutarea sfințeniei în viața noastră personală, constituie coordonatele esențiale pentru o viață plăcută lui Dumnezeu.

Pr. Mihai Mărgineanu

De ce este pictat Sfântul Ioan Botezătorul cu aripi?

Sfântul Ioan Botezătorul și Înaintemergătorul Domnului este reprezentat în unele icoane având două aripi mari la spate, ce amintesc de cuvintele profetului Maleahi (3, 1): „Iată, Eu îl trimit pe îngerul Meu, și el va pregăti calea înaintea feței Mele”.

Acest tip iconografic a apărut în secolul al XIII-lea în Serbia, într-o frescă din Arljie și în miniaturi, urmând ca în secolul al XVI-lea icoanele Sfântului Ioan Botezătorul cu aripi să fie mai frecvente. Pictat în acest fel, Înaintemergătorul Domnului nu este doar un simbol al mesagerului, ci și al vieții ascetice a unui „înger pământesc și om ceresc”.

În această icoană, Sfântul Ioan este zugrăvit cu aripi, îmbrăcat în păr de cămilă, cu un veșmânt care îi acoperă trupul, lăsându-i numai brațele descoperite. El propovăduiește pocăința „în pustia Iudeii” (Matei 3, 1), reprezentată de stâncile conice din planul depărtat. Înaintemergătorul privește spre Hristos, Cel pentru Care trebuie să pregătească calea. Hristos apare în colțul din partea stângă sus, în sfera cerească.

Pe fondul auriu al cerului, Sfântul Ioan Înaintemergătorul își

întinde mâna stângă în rugăciune și ține o cruce, iar în mâna dreaptă ține un pergament.

În alte reprezentări, în registrul de jos al icoanei sunt zugrăvite câteva tufişuri și

un topor, care „la rădăcina pomilor zace” (Matei 3, 10), amintind cuvintele propovăduirii. În colțul din stânga jos, iconarul a reprezentat simbolul sfârșitului mucenicesc al Sfântului Ioan, adică tîpsia cu capul său tăiat la cererea Irodiadei.

Sfântul Proroc Ioan Botezătorul este zugrăvit cu aripi, după cuvintele pe care le-a spus Însuși Mântuitorul Hristos: „Între cei născuți din femei, nimeni nu este mai mare decât Ioan; dar cel mai mic în Împărăția lui Dumnezeu este mai mare decât el” (Luca 7, 28) și „Iată, Eu trimit pe îngerul Meu și va găti calea înaintea Feței Mele” (Maleahi 3, 1). Sfântul Ioan este, așadar, numit „înger” de Mesia Însuși și de prorocul Maleahi.

Sfânta Tradiție îl numește pe Sfântul Ioan „Îngerul pustiei”, deoarece a trăit toată viața în rugăciune, abstenență și castitate, nefiind ispitit de lucruri lumești, ci tânjind mereu spre Cer. Acest mod de viață se aseamănă într-un tot cu căii monahale, care mai este numită uneori și „viață îngerească”.

Cea mai veche icoană cunoscută a Sfântului Ioan Botezătorul, înfățișat în picioare, cu aripi, se păstrează în Serbia, la Areljie și datează de la sfârșitul secolului al XIII-lea. O altă icoană de acest fel, realizată un secol mai târziu, este o miniatură dintr-o Psaltire sârbească, aflată la Munchen.

Sursa: doxologia.ro

Cronică parohială

Eveniment inedit în parohia noastră: Primire la Ortodoxie

Cu binecuvântarea Părintelui Mitropolit Teofan, exprimată prin adresa nr. 5939/2022, domnul Thomas Wiliam Hall a devenit membru al Bisericii Ortodoxe, în urma oficierei slujbei de Primire la Ortodoxie.

Această slujbă a fost oficiată în biserica noastră, în pre-

zența soției sale Simona Ciocuiu și a mai multor rude din Iași și din Malta, unde domnul Tom locuiește împreună cu familia sa.

Conform celor orânduite de Biserică, slujba a debutat cu o mărturisire de credință a aspirantului și de un angajament al nașilor săi. A urmat slujba specială în cadrul căreia i-a fost

administrată Sfânta Taină a Mirungerii.

După slujba de Primire la Ortodoxie, a fost oficiată și Taina Sfintei Cununii Ortodoxe cu soția sa Simona, care așteaptă și un bebeluș.

Dumnezeu să le ajute să aibă parte de viață de familie fericită și binecuvântată!

Cronicar

Publicație editată de Parohia TOMA COZMA,
ISSN 2067 - 8274
Str. Toma Cozma, nr. 41, cod poștal 700 554, Iași,
tel/fax: 0232 211 273
Preot paroh Mihai Mărgineanu, tel. 0742 044 844 (Coordonator principal)
Preot coslujitor Florin Aurel Călugăru, tel. 0752 900 697

Voluntari:

*Relații Publice: tel. 0741 706 602, Vasilica Onofrei
*Administratori site parohie/pagină facebook:
Costel Dumitru, Alexandru Losonczy, Vasilica Onofrei
* Alte activități: Irina Coman, Viorel Blidaru, Valentin Burlacu
www.parohiatomacozma.ro,
parohiatomacozma@gmail.com

Se distribuie prin pangarul parohiei. Pentru susținerea acestei publicații, dar și pentru activitățile culturale și filantropice ale parohiei, primim donații în contul IBAN RO38 RZBR 0000 0600 0027 6450 deschis la Raiffeisen Bank Iași

Vizitați-ne pe

facebook

Biserica Toma Cozma

Program liturgic

◆ **Duminică, 19 iunie 2021,**

08:00 Utrenia și Liturghia Sf. Ioan Gură de Aur

◆ **Joi, 23 iunie 2021**

16:00 Slujba Vecerniei

◆ **Vineri, 24 iunie, Nașterea Sf. Proroc Ioan Botezătorul (Sânzienele)**

8:00 Utrenia și Liturghia Sf. Ioan Gură de Aur

Nu se mai oficiază Slujba Sf. Maslu

◆ **Sâmbătă, 25 iunie,**

- începând cu ora 7.00, Utrenia, Sfânta Liturghie și pomenirile pentru cei răposați

- 18:00 Slujba Vecerniei

- Taina Sfintei Spovedanii, pentru cei care doresc

Luni, 20 iunie: Începutul Postului Sf. Ap. Petru și Pavel

Un medicament potrivit

Era o bătrână și se duce și ea la doctor, cu ceva dureri. O vede doctorul și-i zice, cu părere de rău:

– Bunică, mai ai vreo două luni și gata. Du-te acasă la mata...!

S-a dus bătrâna acasă, supărată. O vede vecinul și o întreabă:

– Ce ai de ești necăjită?!

– M-am dus la doctor, mi-a spus că-s bolnavă tare... și că nu mai trăiesc mult...

– Știi ce? zise vecinul. Du-te la preotul acela bătrân din pădure, colo, sub munte... (Era un pustnic acolo, retras.) Du-te la el, că el ce spune, se-implinește. El știe dacă te vindeci sau nu...

Femeia se duce la pustnic.

– Părinte, uite...

Și și-a spus ea necazul acolo.

Îi zice părintele:

– Da, te vei putea vindeca.

– E vindecare pentru mine?!!

– Este, numai să vrei!

– Și ce trebuie să fac? întreabă ea.

– TREI ZILE DE BUNĂTATE!

– Cum adică, părinte?!

– Trei zile faci NUMAI BINE. Dar nu numai să faci, nici să nu vorbești, nici să nu gândești rău. Să fie continuu BINE.

Dacă ai gândit cumva ceva rău, trebuie s-o iei de la început. Trei zile continuu de BUNĂTATE și se vindecă orice boală!

S-a dus bătrâna acasă și a început a se gândi și a-și zice în mintea ei:

– Ei, asta-i destul de ușor... trei zile trec repede...

Normal că după doar câteva ore și-a amintit că nu știu ce vecină i-a zis odată o vorbă grea, și imediat a gândit și ea de rău...

– Ah, ia-o de la-nceput! Trebuie să pornesc iar și să nu mai gândesc nimic de rău.

Avea bătrâna o vecină apropiată, care știa toată istoria și zbuciumul femeii. Și între timp, vecina plecă la fiica ei, în străinătate.

S-a întors după un an. Și o vede pe bătrână deretincând prin curte, pe-acolo, după găini. Și-i zice, mirată:

– Bunică, ai reușit! Ai ținut trei zile de bunătațe?!

– N-am reușit, măi maică... Numa' pân' la două zile, dar încă mă lupt... și-acu' mă mai lupt...

– Dar cu boala cum e? Te-ai vindecat?

– Nu știu dacă m-am vindecat, dar știu că toată viața mi s-a schimbat în bine.

Luptând întotdeauna să facă numai BINE, să vorbească numai BINE, să gândească doar de BINE, uitase de boala ei...

– Măi, măi... iar am căzut în păcat, iar o iau de la-nceput, că trebuie să țin trei zile numai de BINE...

Și atât de mult s-a concentrat pe asta, încât a ajuns să facă numai Binele de atunci, să trăiască și să gândească numai de Bine.

Se ruga tot timpul și ajunsese într-o stare de-i strălucia fața și i se schimbaseră întreaga viață.

Era ca o Lumină vie, oriunde mergea, fiindcă, pur și simplu, boala n-o mai interesa...

Așa că, dacă vreți... și care vreți, eu v-am zis și vouă... CU TREI ZILE DE BUNĂTATE se rezolvă orice problemă!"

Bunătațe este puntea de legătură dintre sufletul tău și Dumnezeu.